

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant : Aleksander Paczowski

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2019 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego A. B. (1)

reprezentowanego przez matkę A. T.

przeciwko A. B. (2)

o podwyższenie alimentów

1. powództwa oddała,
2. pozostawia strony po poniesionych kosztach zastępstwa procesowego,
3. koszty postępowania przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 maja 2017 roku małoletni A. B. (1) reprezentowany przez przedstawiciela ustawowego matkę A. T., wniósł o podwyższenie alimentów zasądzonych na jego rzecz od jego ojca : pozwanego A. B. (2) wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie z dnia 28 kwietnia 2016 roku, sygn. akt III RC 80/15 z kwoty 2400 zł miesięcznie do kwoty 6500 zł miesięcznie, płatnych od dnia wniesienia pozwu, do rąk matki małoletniego powoda wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. Wraz z powyższym pozwem strona powodowa wniosła o zabezpieczenie powództwa w niniejszej sprawie. (k. 1-11 pozw)

Postanowieniem z dnia 15 września 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt III RC 176/17 Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia (k. 90-94 postanowienie).

W odpowiedzi na pozew w piśmie z dnia 11 kwietnia 2018 roku (data prezentaty) pozwany A. B. (2), zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. (k. 162-166 odpowiedź na pozew)

W piśmie z dnia 6 lipca 2018 roku (data prezentaty) małoletni A. B. (1) reprezentowany przez przedstawiciela ustawowego matkę A. T., zastępowaną przez profesjonalnego pełnomocnika, zmodyfikował powództwo, w ten sposób, że wniósł o podwyższenie alimentów zasądzonych na jego rzecz od pozwanego A. B. (2) wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie z dnia 28 kwietnia 2016 roku, sygn. akt III RC 80/15 z kwoty 2400 zł miesięcznie do kwoty 8000 zł miesięcznie płatnych od dnia wniesienia pozwu, do rąk matki małoletniego powoda wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat oraz wniósł o zasądzenie od Pozwanego na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego. (k. 231-236 pismo)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni **A. B. (1)** ur. dnia (...) pochodzi z nieformalnego związku (...).

Wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt III RC 80/15 Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie zasądził alimenty od A. B. (2) na rzecz małoletniego A. B. (1) w wysokości 2400 zł miesięcznie, płatne do rąk A. T. do 10-tego dnia każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 27 marca 2015 roku. (k. 758 akt o sygn. akt III RC 80/15 Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie wyrok). W wyroku z dnia 5 stycznia 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI Ca 551/16 Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił apelację małoletniego A. B. (1) od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie z dnia 28 kwietnia 2016 roku, sygn. akt III RC 80/15 (k. 822 akt o sygn. akt III RC 80/15 Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (wyrok).

W dacie wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów małoletni **A. B. (1)** miał 11 lat. Był uczniem piątej klasy szkoły podstawowej. W 2014 roku złamał nogę na sali gimnastycznej, w związku z czym ma skrzywienie miednicy (krótszą jedną nogę), płaskostopie i wymagał rehabilitacji. Małoletni korzystał z zajęć pozalekcyjnych i wyjeżdżał na wyjazdy zagraniczne. Jego miesięczne koszty utrzymania wynosiły około 2800-3000 zł miesięcznie i uwzględniały wyżywienie (w tym dietę sportową), zajęcia dodatkowe: zajęcia z języka angielskiego, zajęcia z piłki nożnej, basen, wyjazdy na obozy, ubrania, lekarzy, wydatki szkolne, rozrywkę. (k. 770-779 akt o sygn. akt III RC 80/15 Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie uzasadnienie wyroku).

Obecnie **A. B. (1)** ma 14 lat i uczęszcza do VII klasy szkoły podstawowej. Mieszka w dalszym ciągu wraz ze swoją matką w mieszkaniu będącym własnością A. B. (2) w W. przy ul. (...) o powierzchni 47,9 m². Ma korepetycje z matematyki i angielskiego. Cierpi na mieszkowate zapalenie skórne, nosi wkładki. W związku z wypadkiem z 2014 roku potrzebuje rehabilitacji. Potrzebuje również aparatu ortodontycznego i ma zalecone soczewki kontaktowe. Od daty wydania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego utrzymują się na podobnym poziomie i wynoszą około 2800-3000 zł miesięcznie, w tym koszty wyżywienia – około 800 zł miesięcznie, koszty związane ze zdrowiem – około 300 zł miesięcznie, środki czystości – około 40-100 zł miesięcznie, rozrywka – około 200 zł miesięcznie, zajęcia pozalekcyjne – około 460 zł miesięcznie, wydatki szkolne – około 100-200 zł miesięcznie, odzież, obuwie i sprzęt sportowy – około 400 zł miesięcznie, wydatki związane ze świętami oraz wyjazdami – około 250-350 zł miesięcznie, udział w kosztach utrzymania mieszkania – około 150 zł miesięcznie. (e-protokół rozprawy z dnia 5 kwietnia 2018 r. oraz z dnia 28 marca 2019 roku zeznania A. T., e-protokół rozprawy z dnia 5 kwietnia 2018 r. zeznania D. B., e-protokół rozprawy z dnia 5 kwietnia 2018 r. zeznania J. K., e-protokół rozprawy z dnia 28 marca 2019 roku zeznania M. D., e-protokół rozprawy z dnia 24 lipca 2018 roku, e-protokół rozprawy z dnia 28 marca 2019 roku zeznania A. B. (2), k. 12-16, 185-191, 303-309, 437-422 wydruki, k. 17-26, 28-32, 35-36, 38, 41-44, 46-50, 54, 57-61, 64-77, 256-257, 264-276, 278-281, 283-296, 300-301, 310-311, 329-331, 411, 418, 422-424, 426-429, 433, 437, 551, 553-556 dokumentacja dotycząca wydatków, k. 27, 33-34, 54, 62-63, 173-184, 277, 299, 420, 448-505, 558 dokumentacja medyczna, k. 51-53, 419, 430-432 zaświadczenia, k. 237-240, 536-537 zestawienie wydatków)

Matka małoletniego powoda A. T. posiada wykształcenie średnie. W dacie wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów **A. T.** miała 34 lata. Była zatrudniona na stanowisku specjalisty ds. marketingu w firmie (...) Sp. z o.o. i jej wynagrodzenie wynosi średnio 1.500 zł netto miesięcznie. W 2014 uzyskała dochód w wysokości 21.073 zł, w 2015 roku uzyskała dochód w wysokości 34.778,35 zł. Mieszkała wraz z synem A. B. (1) w mieszkaniu będącym własnością A. B. (2) w W. przy ul. (...) o powierzchni 47,9 m². Czynnosc za lokal wynosił około 680 zł miesięcznie i opłacał go A. B. (2), zaś opłaty za energię elektryczną i gaz pokrywała A. T.. A. T. nie posiada żadnych oszczędności ani majątku. (k. 770-779 akt o sygn. akt III RC 80/15 Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie uzasadnienie wyroku, k. 366-368 zaświadczenia o zarobkach).

Obecnie matka małoletniego powoda **A. T.** ma 37 lat. W dalszym ciągu mieszka wraz z synem **A. B. (1)** w mieszkaniu będącym własnością **A. B. (2)** w W. przy ul. (...) o powierzchni 47,9 m⁽²⁾. Czynsz za to mieszkanie ponosi ojciec dziecka. Ponosi ona koszty związane z opłatami za energię elektryczną (150 zł co 2 miesiące), gaz i telewizję kablową (129 zł miesięcznie). **A. T.** cierpiała na bóle migrenowe i ma problemy ginekologiczne. Nie ma stwierdzonej niezdolności do pracy. W 2016 roku uzyskała dochód w wysokości 21.392 zł, zaś w 2017 roku uzyskała dochód w wysokości 20.186 zł. W 2018 roku uzyskała dochód w wysokości 10.800 zł. W dniu 1 października 2018 roku rozpoczęła studia w Akademii (...) w W. na kierunku Komunikacja społeczna i PR w systemie niestacjonarnym, opłata za studia wynosi 430 zł miesięcznie za I rok i jest płatna przez okres 10 miesięcy. Jest bardzo dobrym specjalistą z zakresu sprzedaży i jej protegowana, którą ona przeszkoliła zarabia obecnie około 10.000 zł miesięcznie. Pod koniec 2017 roku straciła pracę ze względu na likwidację stanowiska i była zarejestrowana jako bezrobotna. W dniu 18 grudnia 2018 roku rozpoczęła działalność gospodarczą. W dniu 31 grudnia 2018 roku rozpoczęła pracę w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. na stanowisku Specjalisty ds. Dokumentacji Bankowej w niepełnym wymiarze czasu pracy – 1/40 etatu. Uzyskuje dochód w wysokości około 2000 zł miesięcznie. (e-protokół rozprawy z dnia 5 kwietnia 2018 r. oraz z dnia 28 marca 2019 roku zeznania **A. T.** , e-protokół rozprawy z dnia 5 kwietnia 2018 r. zeznania **D. B.** , e-protokół rozprawy z dnia 5 kwietnia 2018 r. zeznania **J. K.** , e-protokół rozprawy z dnia 28 marca 2019 roku zeznania **M. D.** , e-protokół rozprawy z dnia 24 lipca 2018 roku, e-protokół rozprawy z dnia 28 marca 2019 roku zeznania **A. B. (2)** , k. 37, 40, 316, 409 dokumentacja medyczna, k. 169 aneks do umowy o pracę, k. 170-172 umowa najmu, k. 192-194, 326, 408, 410 potwierdzenia płatności, k. 195-197 umowa, k. 241-255, 564-576 deklaracja podatkowa, k. 258-263 dokumentacja dotycząca pożyczki, k. 314-315, 323-325, 407, 446-447 zaświadczenia, k. 317, 321-322 wiadomości elektroniczne, k. 319-320 umowa o rozwiązaniu umowy najmu, k. 412-416 oświadczenie o stanie rodzinnym majątku dochodach i źródłach utrzymania, k. 443-444 wydruki, k. 559-560 umowa o pracę, k. 561-562 potwierdzenie przelewu)

Pozwany **A. B. (2)** ma wykształcenie średnie (bez matury). W dacie wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów **A. B. (2)** miał 40 lat. Prowadził działalność gospodarczą z zakresu doradztwa finansowego i jego dochody były prowizyjne, wypłacane w różnej wysokości. Jego dochody wynosiły około 20.000-25.000 zł brutto miesięcznie. Z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w 2013 roku uzyskał dochód po opodatkowaniu w wysokości 0 zł (przychód wyniósł 80.931,83 zł), w 2014 roku uzyskał dochód po opodatkowaniu w wysokości 63.850,00 zł (przychód wyniósł 170.525,12 zł), w 2015 roku uzyskał dochód po opodatkowaniu w wysokości 87.748,11 zł (przychód wyniósł 311.567,00 zł). Posiadał samochód osobowy **V. (...)** z 2009 r. oraz był właścicielem mieszkania położonego w W. przy ul. (...), w którym mieszkał jego małoletni syn **A. B. (1)** wraz z matką. Opłacał czynsz za ten lokal w wysokości około 680 zł miesięcznie. Był również właścicielem mieszkania o powierzchni 46 m² położonego w W. przy ul. (...), w którym mieszkała jego matka. Część tego mieszkania była wynajmowana. Mieszkał w N. w segmencie o powierzchni 122 m². Zaciągnął kredyt hipoteczny w wysokości około 341.000 zł. Spłaca raty kredytu w wysokości około 1.400 zł miesięcznie. Mieszkał z partnerką i prowadził z nią wspólne gospodarstwo domowe. W dniu (...) urodził się jego drugi syn, w związku z czym jego partnerka przebywała na urlopie macierzyńskim. Nie spotykał się z małoletnim synem **A. B. (1)**. (k. 770-779 akt o sygn. akt III RC 80/15 Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie uzasadnienie wyroku, e-protokół rozprawy z dnia 24 lipca 2018 roku, e-protokół rozprawy z dnia 28 marca 2019 roku zeznania **A. B. (2)**, k. 387-389 deklaracje podatkowe).

Obecnie **A. B. (2)** ma 43 lata. W dniu (...) urodziło się jego trzecie dziecko – **M. B.**. Jego partnerka pozostaje na urlopie macierzyńskim i uzyskuje świadczenie z ZUS w wysokości około 3000 zł miesięcznie. Pozwany w dalszym ciągu prowadzi działalność gospodarczą i pracuje jako doradca. Jego zarobki ustalone są w systemie prowizyjnym i są wypłacane w różnej wysokości: tj. od około 3500 zł do nawet 17.000 zł miesięcznie. Z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w 2016 roku uzyskał dochód po opodatkowaniu w wysokości 51.722 zł (przychód wyniósł 213.390 zł), w 2017 roku uzyskał dochód po opodatkowaniu w wysokości 68.353 zł (przychód wyniósł 165.606 zł). Ponadto uzyskał z tytułu stosunku pracy w 2016 roku dochód w wysokości 1.329 zł. Ponosi koszty związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, tj. podatek, ZUS. Sprzedał samochód marki **V. (...)** z 2009 r. za kwotę 20 000 zł i uzyskaną ze sprzedaży kwotę przeznaczył na spłatę kredytu gotówkowego. W dalszym ciągu nie kontaktuje się z synem **A.**. Jego syn **M.** uczęszcza do przedszkola. Koszty utrzymania jego najmłodszych dzieci wynoszą około 2000-2500 zł miesięcznie.

Uiszcza regularnie alimenty na syna A. i nie płaci regularnie czynszu za mieszkanie, w którym mieszka małoletni A. wraz ze swoją matką. Chciałby wynająć to mieszkanie. Ma problemy zdrowotne związane z zatokami i oczekuje na operację. (e-protokół rozprawy z dnia 24 lipca 2018 roku, e-protokół rozprawy z dnia 28 marca 2019 roku zeznania A. B. (2), k. 45 wezwanie, k. 198-219, 222 dokumentacja dotycząca wydatków, k. 220-221 umowa dzierżawy, k. 381-382 zestawienie faktur, k. 383-389, 538-541 deklaracje podatkowe, k. 391-406, 425 historia rachunku, k. 509 zaświadczenie)

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione dokumenty, które pomimo tego, iż w części zostały złożone w formie kserokopii nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności. Wskazać również należy, iż żadna ze stron nie kwestionowała mocy dowodowej powyższych dokumentów, jak również Sąd nie miał w tym zakresie żadnych wątpliwości.

W ocenie Sądu zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda A. T. uznać należało zasadniczo za wiarygodne, logiczne i spójne z tym zastrzeżeniem, iż Sąd w nieco odmienny sposób, niż matka małoletniego, ocenia uzasadnione koszty utrzymania małoletniego A. B. (1). W ocenie Sądu, mając na uwadze zasady doświadczenia życiowego, wszystkie przedstawione przez matkę małoletniego powoda koszty utrzymania dziecka były zdecydowanie zawyżone, w tym szczególnie za zawyżone należało uznać wydatki związane z obuwem małoletniego.

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego A. B. (2), które były wiarygodne, logiczne i spójne, a nadto korelowały z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

Za wiarygodne należało również uznać zeznania przesłuchanych w sprawie świadków.

Sąd pominął dowody z przedstawionych przez stronę powodową paragonów oraz biletów, albowiem nie mogą one stanowić dowodu na okoliczność zakupu przez określoną osobę danych przedmiotów, bądź usług, z uwagi na fakt, iż nie widnieją na nich dane osobowe kupującego. Tym samym niemożliwe jest na ich podstawie poczynienie ustaleń, kto wydatkował widniejącą na nich kwotę pieniężną.

Sąd pominął również wydatki związane z utrzymaniem psa, gdyż koszty utrzymania zwierząt domowych nie wchodzą w zakres obowiązku alimentacyjnego w rozumieniu art. 135 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, gdzie mowa jest o zaspokajaniu potrzeb uprawnionego.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo należało w całości oddalić.

Zgodnie z dyspozycją art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy wszelkie zmiany w statusie ekonomicznym stron powodujące zmianę zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub też zmianę zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (art. 135 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego). Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza treść art. 96 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie – odpowiednio do jego uzdolnień – do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego,

zawodowego), dostarczania rozrywek i wypoczynku. Spoczywający na rodzicach obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania trwa dopóki dziecko nie zdobędzie możliwości samodzielnego utrzymania się stosownie do swoich uzdolnień, predyspozycji, kwalifikacji zawodowych, czyli do chwili usamodzielnienia się i to niezależnie od osiągniętego wieku.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż od daty wydania wyroku z dnia 28 kwietnia 2016 roku w sprawie o sygn. akt III RC 80/15 przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie, w którym ustalona została wysokość obowiązku alimentacyjnego A. B. (2) wobec małoletniego syna A. B. (1) upłynęło 2 lata. W ocenie Sądu, na przestrzeni tego czasu zaistniały pewne zmiany stosunków zarówno po stronie rodziców małoletniego A. B. (1), jak i po stronie uzasadnionych kosztów związanych z utrzymaniem małoletniego powoda. Jednakże w ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała, aby powyższe zmiany nie były na tyle istotne, aby miała ona doprowadzić do podwyższenia obowiązku alimentacyjnego A. B. (2) wobec małoletniego syna A. B. (1).

Wskazać należy bowiem, iż największe zmiany stosunków jakie zaszły od dnia wydania wyroku z dnia 28 kwietnia 2016 roku w sprawie o sygn. akt III RC 80/15 przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie zaszły po stronie pozwanego A. B. (2), bowiem w dniu (...) urodziło się jego trzecie dziecko – M. B., co do którego jest zobowiązany alimentacyjnie.

Odnosząc się z kolei do uzyskiwanych przez pozwanego zarobków i jego możliwości zarobkowych wskazać należało, iż w ocenie Sądu od daty wydania wyroku z dnia 28 kwietnia 2016 roku możliwości zarobkowe pozwanego utrzymują się zasadniczo na jednakowym poziomie. Pozwany wykonuje tę samą pracę zarobkową co w 2016 roku i zdobywa doświadczenie pracując na tym samym stanowisku. W dalszym ciągu prowadzi własną działalność gospodarczą i rozlicza się w systemie prowizyjnym. Mając na uwadze złożone przez pozwanego deklaracje podatkowe wskazać należało, iż od daty wydania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów uzyskiwane przez niego przychody spadły, jednakże w dalszym ciągu utrzymują się na wysokim poziomie. Dlatego należy ocenić, iż w dalszym ciągu posiada on duże możliwości zarobkowe.

Odnosząc się do możliwości finansowych i zarobkowych matki małoletniego powoda, to w ocenie Sądu również i w tym zakresie nie zachodzą zmiany, które uzasadniałyby podwyższenie alimentów zasądzonych na rzecz małoletniego A. B. (1). Istotnie od czasu wydania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów w życiu A. T. zaszły zmiany, gdyż zmieniła ona pracodawcę. Jednakże faktycznie od tamtego czasu uzyskiwane przez nią zarobki wzrosły z kwoty 1500 zł miesięcznie do kwoty 2000 zł miesięcznie. Podnieść w tym miejscu należy, iż jak wynika z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków możliwości zarobkowe A. T. są zdecydowanie wyższe niż kwota 2000 zł miesięcznie, gdyż jest ona bardzo dobrym specjalistą z zakresu sprzedaży i jej protegowana, którą A. T. przeszkoliła zarabia obecnie około 10.000 zł miesięcznie. Sąd wziął pod uwagę okoliczność, iż A. T. nie posiada wyższego wykształcenia, co może ograniczać jej możliwości znalezienia odpowiedniej pracy, jednakże ta sytuacja może zmienić się w najbliższej przyszłości, gdy skończy ona studia licencjackie. Nadto A. T. jest osobą bardzo elokwentną i zaradną i jej możliwości zarobkowe Sąd uznaje za wyższe niż obecnie przez nią deklarowane.

Ustalając obowiązek alimentacyjny osoby zobowiązanej alimentacyjnie Sąd bada usprawiedliwione, bieżące koszty utrzymania uprawnionego do alimentacji. Nie muszą to jednak być wszystkie wydatki jakie opiekun czyni lub zamierza czynić na dziecko. Mając na uwadze inne postępowania prowadzone w sprawach o alimenty tutaj. Sąd często spotyka się z wygórowanymi żądaniami dotyczącymi ustalenia obowiązku alimentacyjnego wynikające z wysokich wydatków na dziecko, które jednak nie są niezbędne ani usprawiedliwione. Mając na uwadze również inne postępowania prowadzone w sprawach o alimenty prowadzone przed tutaj. Sądem poprzednio zasądzona kwota w wysokości 2400 zł miesięcznie tytułem alimentów, jest kwotą bardzo wysoką, gdyż w przypadku dzieci znajdujących się w podobnym wieku co małoletni powód zasądzane są najczęściej kwoty w wysokości 1000-1200 zł miesięcznie tytułem alimentów. Rzadko kiedy wysokość zasądzonych alimentów wynosi powyżej 2000 zł miesięcznie.

Wskazać należy, iż od daty wydania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego utrzymują się na podobnym poziomie i wynoszą około 2800-3000 zł miesięcznie. W

związku z czym kwota w wysokości 2400 zł miesięcznie, którą ojciec dziecka przekazuje tytułem alimentów winna wystarczyć na zapewnienie małoletniemu wszystkich jego usprawiedliwionych potrzeb życiowych. Tym bardziej, że ojciec małoletniego powoda uiszcza koszty związane z czynszem za mieszkanie, w którym mieszka małoletni wraz ze swoją matką.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił powództwo o podwyższenie i tak bardzo wysokich alimentów, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

Z uwagi na wynik procesu oraz wobec ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych strony dochodzącej roszczeń alimentacyjnych (art. 96 ust. 1 pkt 2 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) Sąd pozostawił strony przy poniesionych kosztach postępowania.

SSR Barbara Ciwińska